

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: GUds riges evangelium

Citation: Brorson, Hans Adolph: "GUds riges evangelium", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56*, s. 10. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson02val-shoot-workid56777.pdf> (tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Nr. 131.

☒ Mel. En hver, som troer etc.

☒ GUds riges evangelium
Er sødt som honning-kage,
Naar det kun faaer i hiertet rum,
At man det ret kand smage,

* * * * 11

☒ Da er det sielens honning-mad,
Gjør hiertet let og mæt og glad
Og smuk i JEsu øyne.

☒ 2. Det søde ord er kommen af
GUds egen mund og hierte,
Det er et kys, som GUd os gaf,
Mod al vor nød og smerte,
Det er GUds eget hiertes kraft,
Som bliver til en honning-saft
Mod syndens byld og plage.

☒ 3. Vansmægtet siel, hvi gaaer du saa
Forknust i jammers sukke?
Kom hid, her er jo nok at faae,
Her er jo nok at plukke,
Kys ordet i din JEsu mund,
Og synk det ned i hiertets grund,
Saa skal du trøst fornemme.

☒ 4. Est du i synden haardt bespendt,
Som du har her bedrevet,
Her er en skrift fra himlen sendt,
Kom, læs hvad der staaer skrevet:
Saa sandt GUd lever, vil hand ey
Til dine sukke sige ney,
Men kierlig mod dig tage.

☒ 5. Tag dette ord kun i din mund,
Og leg det paa din smerte,
Suk kun til GUd af hiertens grund,
Saa rører du hans hierte,

* * * 12

☒ Gak lige til i JEsu navn
Hen ind i naadens søde favn,
GUd under dig det gierne.

☒ 6. Hand er dog ey saa haard og grum,
Som satan ham beskriver,
Hand er, som evangelium
Den sag saa mægtig driver,
En fader, hiertemild og sød,
Som favner hver i naadens skiød,
Der sig kun vil omvende.

☒ 7. Kom, set dig som en flittig bie
I ordets blomster-enge,
Søg selv, hvad kraft der er udi,
Bliv ved at sue længe,
Saa faaer du honning vist og sandt,
Det blod, af JEsu vunder randt,

Du kandst i ordet finde.

✠ 8. Du tænker, varst du selv kun god,
Da vilde du ey tvile,
Men føler du i hiertets rod
De onde lysters pile,
Da er dit hierte snart forsagt,
Fordi du selv har ingen magt
Til synden bort at drive.

✠ 9. Ney! siig mig, fegter du da ey
Med dine egne kræfter,
Og selv vil finde himlens vey,
Det leer kun satan efter,
Just derfor maa det stolte sind
I den sin afmagts klemme ind,
At naaden rum kand finde.

* * * 13

✠ 10. Din egen gierning intet tør,
Ey heller kand fortiene,
Men JEsu søde naade gjør
Den gandske sag allene.
Kun hen til ham i hiertens troe,
Saa faaer din siel en liflig roe,
Naar det kun skeer alvorlig.

✠ 11. Og var din synd end nok saa stor,
Den har dog lidt at sige
Mod kraften i GUds sande ord
Og naadens stærke rige,
En hver som troer skal naade faae,
Det være, hvo det være maa
I alle verdens lande.

✠ 12. Du siger: kand GUds kierlighed
Vel saadan een antage?
Jeg siger, at hand bliver vred,
Om du vil staae tilbage,
Men kommer du i hiertens bod,
Saa skal du see, hand er saa god,
Som ordet ham beskriver.